

Autoreferat

1. Imię i nazwisko: **Marta Baron-Milian**

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.
  - 22.09.2015 r. **doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie literaturoznawstwo**
Wydział Filologiczny, Uniwersytet Śląski w Katowicach, tytuł rozprawy doktorskiej: *Studium związków literatury i ekonomii w twórczości Aleksandra Wata*, promotor: prof. dr hab. Danuta Opacka-Walasek (Uniwersytet Śląski), co-tutelle: prof. dr hab. Zbigniew Hockuba (Uniwersytet Warszawski), recenzenci: prof. dr hab. Adam Dziadek, prof. dr hab. Agata Stankowska

  - 30.10.2015 r. **dyplom ukończenia Międzyuczelnianego Programu Indywidualnych Studiów Doktoranckich Akademii „Artes Liberales”**, Wydział Artes Liberales, Uniwersytet Warszawski

  - 21.10.2010 r. **dyplom ukończenia Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych**, Uniwersytet Śląski w Katowicach

  - 21.10.2010 r. **magister filologii polskiej**
Wydział Filologiczny, Uniwersytet Śląski w Katowicach, tytuł pracy magisterskiej: *Grzebanie grzebania. Postacie archeologa i grabarza w twórczości Jerzego Ficowskiego*, promotor: prof. dr hab. Aleksander Nawarecki

  - 2.07.2009 r. **magister kulturoznawstwa**
Wydział Filologiczny, Uniwersytet Śląski w Katowicach, tytuł pracy magisterskiej: *Ars (a)po(r)etica. Poetyckie aporie w twórczości Stanisława Barańczaka*, promotor: prof. dr hab. Stefan Zabierowski

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych.

Od 2022	adiunkt, Instytut Literaturoznawstwa, Wydział Humanistyczny, Uniwersytet Śląski w Katowicach
2017 – 2022	adiunkt, Zakład Literatury Współczesnej, Instytut Nauk o Literaturze Polskiej im. Ireneusza Opackiego, Wydział Filologiczny, Uniwersytet Śląski w Katowicach
2013 – 2017	asystent, Zakład Literatury Współczesnej, Instytut Nauk o Literaturze Polskiej im. Ireneusza Opackiego, Wydział Filologiczny, Uniwersytet Śląski w Katowicach

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.

Za swoje główne osiągnięcie naukowe uznaję monografię autorską

Marta Baron-Milian, *Neofuturzy i futuryści. Kryptohistorie polskiej awangardy.*

Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, seria: Monografie Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, Toruń 2023, ss. 514. ISBN 978-83-231-5244-6.

Przedmiotem moich badań, których efektem stała się prezentowana monografia, były początki polskiej awangardy literackiej, ukazane przez pryzmat futurystycznej twórczości trzech autorów: Jerzego Jankowskiego, Anatola Sterna i Aleksandra Wata. Ogólny cel przeprowadzonych badań miał charakter historycznoliteracki i wiązał się z reinterpretacją pierwszych polskich tekstów oraz gestów artystycznych uznawanych za futurystyczne. Podejmowane analizy nakierowane były na uchwycenie ich specyficznego charakteru na tle europejskich ruchów awangardowych oraz reorientację historycznoliterackiej narracji o początkach polskiej awangardy, poprzez wskazanie dla niej także innych punktów odniesienia niż historia międzynarodowych ruchów artystycznych. Moje prace badawcze koncentrowały się więc przede wszystkim na najwcześniejszych awangardowych impulsach, których poszukiwałam zarówno w tekstach literackich, krytycznych, publicystycznych, jak i gestach o charakterze performatywnym, rekonstruowanych na podstawie źródeł wspomnieniowych,

prasowych i archiwalnych. W tak obranej perspektywie za najciekawsze uznałam dwa punkty na mapie pierwszych polskich zjawisk awangardowych: twórczość, marginalizowanego do tej pory w historii futuryzmu, Jerzego Jankowskiego, oraz kolektywne awangardowe wystąpienia Anatola Sterna i Aleksandra Wata, nazywanych w dotychczasowych badaniach „futurystami warszawskimi”, a w tytule monografii określonych wspólnym mianem „neofuturów”. W toku moich badań twórczość Jankowskiego i awangardowe wystąpienie dwuosobowego kolektywu neofuturów, stopniowo uwidaczniały się jako dwie „urwane drogi” polskiej awangardy. Pierwsza z nich biegnie od najwcześniejszych nawiązujących do futuryzmu wierszy Jankowskiego z roku 1914 (sięgając również do lat wcześniejszych – futurystycznej „prehistorii”), a urywa się wraz z wydaniem jesienią 1919 roku *Tramu wpopшек ulicy*, który zamyka okres znanej twórczości pisarza. Druga z kolei – krótka droga neofuturów – rozpoczyna się od wydania ulotki *TAK*, pod koniec 1918 roku, a kończy w pierwszych miesiącach roku 1921, wraz z momentem połączenia warszawskiej i krakowskiej grupy futurystów. Twierdzę, że moment ten, będąc jednocześnie początkiem uzgodnionej futurystycznej narracji programowej, inspirowanej włoskimi i rosyjskimi wzorcami, sprawia, że zaciera się specyfika wcześniejszych awangardowych przejawów.

Celem mojej monografii było ukazanie tych dwóch, pozornie jedynie epizodycznych, awangardowych manifestacji jako potencjalnych, „mniejszych” historii polskiej awangardy, znacząco odmiennych od późniejszej, dominującej futurystycznej narracji. Procedurę ich rekonstrukcji zdecydowałam się określić w tytule książki metaforą „kryptohistorii”. Nie aspiruje ona do roli pojęcia, stanowiąc jedynie metaforyczną próbę uchwycenia sytuacji historii „ukrytych” w dominującej historycznoliterackiej narracji, „zabezpieczonych” jej długim trwaniem, ugruntowanym przez kolejne powtórzenia. „Kryptohistorie”, o których tu mowa, ukazują jako rozpoznane jedynie pozornie, faktycznie zaś funkcjonujące w ukryciu, efemeryczne i przybierające różne historycznoliterackie „kryptonimy”. Ich rekonstrukcja możliwa jest dziś jednak tylko w oparciu o badania źródeł, pracę archiwalną, krytykę genetyczną, analizy materialnego wymiaru tekstów, które umożliwiają reinterpretację historycznoliterackiej narracji, poprzez dostrzeżenie nowych układów, innych sieci połączeń, a co za tym idzie – innych historii, które wcześniej pozostawały niewidoczne.

Główny wykorzystany przeze mnie materiał badawczy stanowiły pochodzące z lat 1918–21 teksty literackie, które uznać możemy za awangardowe, futurystyczne czy na różne sposoby nawiązujące do futuryzmu. Najważniejszym ich źródłem stała się w tym przypadku twórczość Jankowskiego (z najistotniejszą rolą *Tramu wpopшек ulicy*) oraz najwcześniejsza twórczość Sterna i Wata (ze szczególnym uwzględnieniem ich działań kolektywnych), ale istotny materiał badawczy stanowiły również teksty pozostałych polskich futurystów, przede

wszystkim z lat 1921-24 (Brunona Jasińskiego, Tytusa Czyżewskiego, Stanisława Młodożeńca) oraz przedstawiciele europejskiej awangardy, a także późniejsze teksty Sterna i Wata, wykraczające już poza wskazane ramy czasowe, ale stanowiące bezpośrednie konteksty dla analizowanych w pracy utworów.

We wszystkich częściach książki ujmuję awangardę jako „mniejszościową formację” (Mike Sell), rzucającą wyzwanie większości i władzy oraz kwestionującą tradycje, hierarchie i polityczne instytucje. Nie jest to jednak wyzwanie uniwersalne – za każdym razem brzmi ono inaczej, gdyż inaczej zostaje określone mniejszościowe usytuowanie i pozycja, jaką awangardiści zajmują w konfrontacji z tradycją, większością, instytucją państwa czy strukturami władzy. Z właściwością tą wiąże się zarazem proponowane przeze mnie nowe ujęcie historii polskiej awangardy, której punktów orientacyjnych nie wyznaczają jedynie dobrze już rozpoznane, sytuowane stale względem siebie, międzynarodowe awangardowe ruchy, ale która eksponując kluczową rolę awangardowego kolektywu, poszukuje punktów odniesienia w określonym historycznym momencie, „w swoim miejscu” i „w swoim czasie”, stając się historią mniejszościowych układów, w obrębie których mniejszość sytuuje się wobec większości. Na tej relacji opieram zaproponowane przeze mnie rozumienie awangardowego eksperymentu, prowokacji i kolektywu, dla którego inspiracje stanowiły prace teoretyków i historyków awangardy, takich jak Renato Poggioli, Marjorie Perloff, Paul Mann, Mike Sell czy Rosalind E. Krauss oraz teorie „literatury mniejszej”. Rozpoznawane mniejszościowe układy przecinają „granice” awangardowych ruchów, pozwalając konstruować narrację o awangardzie nie w horyzoncie uniwersalnym, ale umiejscowionym i lokalnym, który zarazem eksponuje jej społeczne i polityczne działanie.

Pierwszą część książki poświęciłam twórczości Jerzego Jankowskiego, często pomijanego, uznawanego zwykle za prekursora czy „zwiastuna” polskiego futuryzmu, autora pierwszych polskich wierszy futurystycznych opublikowanych w 1914 roku oraz *Tramu wpopszek ulicy* (1919). Celem podjętych przeze mnie badań było uchwycenie awangardowego charakteru twórczości Jankowskiego, ukazanie wpływu europejskiego futuryzmu na teksty pisarza powstałe w latach 1913-19, opis późniejszych, niedostrzeżonych do tej pory, oddziaływań autora *Tramu* w tekstach polskich futurystów oraz nowe usytuowanie twórczości Jankowskiego w historii polskiej awangardy. Analizy materiałów archiwalnych, prasowych oraz ujawnione w tekstach futurystów liczne intertekstualne nawiązania do twórczości Jankowskiego pozwoliły na sformułowanie tezy o szczególnej roli, jaką autor *Tramu* odegrał w historii polskiego futuryzmu, a zarazem w historii polskiej awangardy. Rolę tę zdecydowałam się ująć za pomocą, zapożyczoną z refleksji Fredrica Jamesona, figury „zanikającego pośrednika”, wyznaczającej pozycję z pozoru jedynie przejściową, mediującą,

lecz bardzo istotną, bo dokonującą „przearanżowania” elementów dawnego pola i mającą związek z powstaniem nowego wzorca, a wokół niego nowej wspólnoty. Gdy przemiana się dokonuje, pośrednik – odegrawszy swoją rolę – znika, pozostawiając jednak rozproszone, prześlępane ślady swojego oddziaływania. W oparciu o tę tezę rozwijam zamieszczone w kolejnych czterech rozdziałach analizy i interpretacje.

W pierwszym z nich za punkt wyjścia obieram *Tram wpopszek ulicy*, jedyny autorski tom poetycki Jankowskiego, uznawany dotychczas w badaniach za tom „przejściowy” czy „graniczny”, zawierający zarówno teksty zanurzone jeszcze w poetyce symbolistycznej, jak i futurystyczne. Celem mojej interpretacji tomu było wykazanie jego awangardowego charakteru, którego dowodzę nie tylko poprzez analizy wierszy bliskich poetyce futurystycznej, ale przede wszystkim w oparciu o koncepcję artystyczną całego tomu, pozwalającą uwidocznić oryginalne i przemyślane autorskie gesty o charakterze awangardowym. Wskazuję wśród nich: montażową formę tomu, autorski projekt graficzny książki, intensywnie wyzyskujący relacje logowizualne oraz gest zastosowania w całym tomie tzw. „futurystycznej” ortografii. Ta ostatnia przenosi zamieszczone w książce teksty w pole bliskie futurystycznemu „słowom na wolności”, a zarazem – poprzez zastosowanie figury parodystycznego, nieortograficznego „przepisania” gotowych już utworów – czyni z nich osobliwe tekstowe obiekty, zbliżające się do idei dadaistycznych *ready made*. Jednocześnie poszukuję w tomie futurystycznych „słów-kluczy”, działających niczym kryptonimy nowoczesności, które specyficznie łączą futurystyczne, społeczne, socjalistyczne utopie Jankowskiego z katastroficznymi wizjami, ujawniając zarazem problemy z wiarą w „futurystyczną przyszłość”.

W drugim rozdziale rekonstruuje historię prefuturystycznego prasowego epizodu z 1913 roku, w ramach którego analizuję publikowane przez Jankowskiego w trzech kolejnych numerach „Widnokregu”, genologiczne wariacje na temat *Burzy* Williama Szekspira. Nieomawiane wcześniej teksty te łączę z pierwszymi futurystycznymi manifestacjami autora *Tramu*, a wśród nich *Splonem lotnika*, uznawanym za pierwszy polski wiersz futurystyczny. W oparciu o przeprowadzone kwerendy na materiale prasowym, uwzględniające zapomnianą publicystykę oraz krytykę teatralną i literacką Jankowskiego, ukazuję sceniczne i dziennikarskie fascynacje pisarza, w których rezonują dwa awangardowe „tryby”: performatywności i prasowej aktualności, tworząc doskonale pole dla przyszłej futurystycznej akcji. Moje analizy koncentrują się wokół pytania, w jaki sposób w twórczości Jankowskiego pojawiały się pierwsze impulsy futurystyczne, a wybrane teksty sytuujące się pomiędzy sceną, prasą i literaturą pozwalają uchwycić wyłaniający się „nowy, wspaniały świat” niejako *in statu nascendi*.

W kolejnych rozdziałach tej części monografii prezentuję wyniki literaturoznawczego i archiwalnego „śledztwa” nad dalszym oddziaływaniem Jankowskiego w polu polskiej awangardy, podejmując próbę uchwycenia roli, jaką autor *Tramu* odegrał w początkach polskiego futuryzmu. Dzięki przeprowadzonym badaniom w archiwach prywatnych i na materiale prasowym możliwe stało się odkrycie licznych odniesień do twórczości Jankowskiego, w obrębie których jednym z najistotniejszych okazała się tytułowa formuła „F24. Almanachu Nowej Sztuki”. Reinterpretacja formuły F24 była możliwa dzięki odnalezionym w Archiwum Micińskich wspomnieniom Janiny Jankowskiej-Orynżyny, siostry pisarza. Formułę F24 ukazuję jako nawiązującą do zaginionych dziś manifestów autora *Tramu*, w których tytule się pojawiała, określając ją mianem „tajemniczej formuły polskiego futuryzmu”. Jej „krytohistoria” rzuca zarazem po raz kolejny światło na koncepcję „futurystycznej przyszłości” i jej niepokojący „apokaliptyczny rewers”, ale też pozwala postrzegać F24 jako znak futurystycznej wspólnoty, przechowujący w sobie pamięć o pierwszym polskim futurystyce. Odnalezione wspomnienia w zestawieniu z innymi tekstami pozwoliły mi częściowo zrekonstruować treść zaginionych manifestów Jankowskiego, które wydają się pierwszymi manifestami polskiej awangardy. Rozpoznania te prowadzą do metafory „zanikającego pośrednika”, której próbą rozwinięcia jest ostatni rozdział tej części. Poddaję w nim interpretacji poświęcone Jankowskiemu fragmenty wspomnień i teksty literackie (przede wszystkim A. Sterna) oraz tropię inne rozsiane ślady jego oddziaływania w historii futuryzmu. W ich świetle opisuję rolę autora *Tramu*, formułując wnioski dotyczące szczególnego, niedostrzeżonego do tej pory miejsca pisarza w historii polskiej awangardy, widząc w Jankowskim i jego tomie swoistą „figurę mediującą”, zakorzenioną jeszcze w horyzoncie i języku przeszłości, ale dokonującą już przearanżowania elementów dawnego pola i otwierającą drogę ku temu, co nowe.

W drugiej części książki poddałam analizie wspólne awangardowe wystąpienia Anatola Sterna i Aleksandra Wata z lat 1918-21, poprzedzające moment połączenia się dwóch futurystycznych grup, warszawskiej i krakowskiej, oraz zawiązanie w 1921 roku wspólnego futurystycznego frontu, którego najważniejszą publikacją stała się słynna jednodniówka „Nuż w bżuhu”. Pomimo tego, że wczesna twórczość Sterna i Wata była opisywana wielokrotnie, skoncentrowałam się na problemach, które pojawiały się w dotychczasowej refleksji jedynie w niewielkim wymiarze lub były zupełnie pomijane. Celem moich badań była analiza i interpretacja wspólnych wystąpień Sterna i Wata jako awangardowego kolektywu „neofuturów-prymitywistów” oraz jako dwójki poetów żydowskiego pochodzenia, którzy debiutują w atmosferze intensywnych antysemitkich ataków na młodych „wywrotowców”. Przeorientowanie badawczej perspektywy na skoncentrowaną wokół tych dwóch problemów

umożliwiło postawienie tezy, że kolektywna akcja warszawskich neofuturów jest równoznaczna z zabraniami głosu z pozycji mniejszości i może być interpretowana w horyzoncie „literatury mniejszej”. Najważniejszy teoretyczny pryzmat dla takiego ujęcia stanowiła dla mnie koncepcja „literatury mniejszej”, nawiązująca do określenia Franza Kafki, a sformułowana przez Gilles’a Deleuze’a i Felixa Guattariego, według których „literatura mniejsza”, jako tworzona przez mniejszość w języku większości, formuje kolektywny układ wypowiedzenia, który produkuje „zbiorową, aktywną solidarność”, sytuując każdy indywidualny głos w aktualności politycznej, działając na rzecz deterytorializacji własnego-niewłasnego języka, a zarazem realizując się w polu pracy z językową materią i literackiego eksperymentu. Pokazuję, w jaki sposób, zarówno indywidualnie, jak i kolektywnie, neofuturzy poddają swoją mniejszościową pozycję wielu artystycznym przetworzeniom. Z jednej strony bywa ona na różne sposoby kamuflowana, z drugiej zaś – do granic eksponowana, zarówno w tekstowych parodiach, jak i performatywnych prowokacjach, ujawniając pola tożsamościowych konfliktów. Poddaję analizie różnorodność ich artystycznych konsekwencji, które zaskakująco silnie splatają się z eksperymentalnym i awangardowym charakterem wystąpienia neofuturów. Dowodzę, że z niepozwalającego się zredukować doświadczenia obcości Stern i Wata czynią raz jawny, raz ukryty temat swoich awangardowych praktyk, który jest zarazem łączącym ich ze sobą „tematem wspólnym”, wytwarzającym pole kolektywnego wypowiedzenia, począwszy od debiutanckiej, niedawno odnalezionej ulotki *TAK*, stanowiącej ich pierwszy wspólny tekst, pod którym podpisują się właśnie mianem „neofuturów”. Druk ten poddaję interpretacji, ukazując go zarazem jako możliwą replikę w dialogu z pierwszym wierszem polskiego futuryzmu, *Splonem lotnika* Jankowskiego, oraz jako tekst, w którym performowane jest rytualne zawiązanie wspólnoty neofuturów. Wykorzystując narzędzia krytyki afektywnej oraz sformułowaną przez Julię Kristevę teorię wstępu, ukazuję treść „tęczowej ulotki” jako pełną religijnych odniesień, a zarazem zacierającą ślady prowadzące do żydowskości Sterna i Wata. Tekst *TAK* dokonuje ekspozycji języka poetyckiego w pozycji abjektu, a zarazem staje się aktem buntu języka przeciw samemu sobie. Próbuję dowieść, że wraz z ulotką *TAK* rodzi się „inny futurizm” warszawskich neofuturów jako „literatura mniejsza”.

Rozważania te kontynuuję w rozdziale drugim, koncentrując się tu przede wszystkim na dokonywanych przez Wata i Sterna parodiach, profanacjach i prowokacjach, za pośrednictwem których – jak staram się dowieść – mierzą się nie tylko z futurystycznym konceptem „przyszłości”, ale i z mesjańskim horyzontem. Analizuję awangardowe „gagi” i gesty neofuturów oraz kolejne publikacje (*GGA*, *To są niebieskie pięty...*) jako mające swój istotny aspekt, który określam – śladem Agaty Bielik-Robson, Piotra Bogaleckiego

i Adama Lipszyca – „marańskim”. Perspektywa literackiego maranizmu pozwala ukazać szczególnego typu żydowsko-polskie rozszczepienie podmiotowości, z którym zarówno Wat, jak i Stern prowadzą indywidualną i wspólną grę, zarazem ujawniając je i maskując w swoistym performansie, w paradoksalnym, przeznaczonym do oglądania spektaklu skrywania. Koncentruję się również na wizualnym i materialnym wymiarze futurystycznych druków. Poddając analizom logowizualnym teksty, okładki i projekty graficzne tomów, ukazuję relacje słowa i obrazu jako znaczący element futurystycznych publikacji. W trzecim i czwartym rozdziale omawianej części monografii koncentruję się na analizie językowych eksperymentów neofuturów. W rozdziale zatytułowanym *Neofuturzy. Ku literaturze mniejszej* ukazuję szersze możliwości zastosowania konceptu Deleuze’a i Guattariego w analizach wczesnej twórczości Wata i Sterna. Proponuję nowe odczytania tekstów poetyckich, prozatorskich i manifestów (*prymitywiści do narodów świata i do Polski* Sterna i Wata, *Namopaniki* i *Powieść* Wata, *romansu peru* Sterna) w kontekście „mniejszościowego użycia języka”, wyzyskując figury bycia „obcym we własnym języku”, deterytorializacji i poszukiwania linii ujścia. Wszystkie interpretacje koncentrują się na dwóch najważniejszych wymiarach: eksperymentowania z materią języka i kolektywnej, awangardowej prowokacji, które za każdym razem stają się punktami wyjścia do lektury tekstów Sterna i Wata jako głosu rozchodzącego się z owego mniejszościowego położenia, skazanego na ciągłe – ujawniające się w skomplikowanej sieci zapośredniczeń – odnoszenie się do tego, co większościowe. W ostatnim rozdziale tej części, wprowadzam własne pojęcie literatury metamorficznej dla uchwycenia specyfiki najbardziej radykalnych eksperymentów językowych polskiego futuryzmu, namopaników Wata i *romansu peru* Sterna, proponując zarazem ich odmienne od dotychczasowych odczytania. Koncept ten pozwala ukazać język wymienionych tekstów jako „płynną materię”, obdarzoną transformacyjnym potencjałem oraz zrekonstruować ich metajęzykowy charakter, widoczny w tym, że zarówno przedmiotem, tematem, jak i tworzywem staje się tu język w stanie materialnej metamorfozy. Eksperymenty te, łączone w dotychczasowych badaniach z teorią języka pozarozumowego lub dadaistyczną praktyką destrukcji i rozpadu słów, proponuję odczytywać przez pryzmat figur „własnego języka obcego” Deleuze’a i Guattariego oraz „języka odjętego” Jacquesa Derridy, które na dwa sposoby pozwalają ukazać sytuację „bycia obcym we własnym języku”. Umożliwiają zarazem sformułowanie innej teorii eksperymentu neofuturów, opartej na ambiwalentnej relacji wobec języka.

W opowieści tej neofuturzy sytuują się po stronie afirmacji życia, łączy ich prowokacyjny, profanacyjny, eksperymentalny i wspólnotowy impuls pisania, myślenie o literaturze w perspektywie ludu, nonsens i śmiech. Razem stają się „uciekierami” poszukującymi linii ujścia z każdego systemu, destruując lub rozszczelniając wszelkie formy.

Staram się dowieść, że awangardowy projekt neofuturów zaczyna się jednak nie w tym, co „importowane” i awangardowo uniwersalne, lecz w tym, co umiejscowione i lokalne, a zarazem własne i wspólne, indywidualne i kolektywne. Interpretując praktykę eksperymentalną neofuturów jako mniejszościową, ukazuję tym samym jej polityczność, powstającą w miejscu, w którym głos mniejszości sytuuje się wobec głosu większości.

W trzeciej części książki analizuję twórczość Wata i Sterna już w horyzoncie futurystycznego ruchu, kiedy próbują „uzgadniać” swój głos z futurystycznym frontem. Futuryzm polski analizuję tu jako peryferyjny i sytuujący się wciąż wobec głosu włoskich i rosyjskich poprzedników. Koncentruję także badawczą uwagę na wyjątkowej sytuacji społeczno-politycznej, tworzącej odmienny kontekst dla biopolitycznych postulatów futuryzmu, przez pryzmat których dokonuję interpretacji kolejnych utworów. Część ta, rozpoczyna się od, przybierającego postać interpretacji porównawczej, rozdziału poświęconego – zawartej w dwóch wierszach Wata, *Płodności i Płodzeniu* – historii zmagania z futurystyczną poetyką, w których dochodzi do głosu jednoczesna afirmacja i obawa. Ambiwalencję tę raz jeszcze staram się ująć w ostatnim rozdziale, a jej pryzmatem staje się tym razem właściwy futuryzmowi prokreacyjny ideał i futurystyczna retoryka reprodukcyjnych postulatów. Analizuję, nieuchronnie „spóźnione” i „peryferyjne” względem głównego nurtu futuryzmu europejskiego, konfrontacje polskich futurystów z opresyjnymi, opartymi na wykluczeniu, biopolitycznymi dyrektywami, wynikającymi przede wszystkim z manifestów Marinettiego. Konfrontacje te sytuuję w kontekście szczególnych historycznych warunków budowania nowego państwa po roku 1918, a powstające w tym polu napięcia analizuję jako uwidaczniające się w euforycznym, tekstowym „spektaklu płodności”. Badania biopolitycznej opresji łączę z analizą biopolitycznych predyspozycji sztuki. Interpretując zawarte w twórczości poetyckiej polskich futurystów (Sterna, Wata, Czyżewskiego, Jasińskiego, Młodożeńca) postulaty reprodukcyjne w kontekście historycznym i społecznym, pokazuję je nie jako związane z akceleracyjnym, progresywnym ideałem i cywilizacyjną utopią futuryzmu, ale w odmiennej od dotychczasowych, „komunizacyjnej” perspektywie (R. Esposito), która pozwala uznać je za pojemną metaforę dla nowych dróg artystycznej kooperacji.

Jednym z najistotniejszych etapów prowadzonych przeze mnie badań były prace archiwalne w archiwach prywatnych oraz kwerendy skoncentrowane na materiałach prasowych i drukach ulotnych, szczególnie istotnych w przypadku analiz zjawisk awangardowych. Moim celem w tym zakresie była krytyczna analiza źródeł archiwalnych oraz ich interpretacja w kontekście innych źródeł historycznych, koncentracja na materialnym wymiarze futurystycznych druków i materialnej organizacji publikacji – ich „kodzie bibliologicznym” (G. Bornstein), obejmującym także m.in. projekt okładki, układ tekstu na stronie czy

„parateksty” – oraz aplikacja metod wypracowanych przez krytykę genetyczną, skupiających się na analizach i interpretacjach kolejnych wariantów tekstu (P. de Biassi). Badania przeprowadzone w Archiwum Sternów, Archiwum Micińskich, archiwum Aleksandra Wata w Beinecke Rare Book and Manuscript Library, w bibliotekach w Wilnie oraz Berlinie umożliwiły odkrycie nieznanych lub zapomnianych tekstów, które stanowiły istotny materiał w podejmowanej przeze mnie próbie reinterpretacji początków polskiego futuryzmu, wprowadzając nowe konteksty lub pozwalając ukazać w odmiennym świetle rozpoznane już zjawiska.

Spośród dziesięciu rozdziałów książki, cztery powstały na podstawie artykułów opublikowanych wcześniej w czasopismach naukowych. W każdym przypadku teksty zostały jednak zmienione i poszerzone (pierwodruki: *F24. Tajemnicza formuła futuryzmu*. „Teksty Drugie” 2023, nr 2; *Mśc. Ku literaturze metamorficznej* (Stern i Wat), „Ruch Literacki” 2022, z. 2; *YY. Kryptonimy Jerzego Jankowskiego*. „Przestrzenie Teorii” 2020, nr 2; *Procreation and Cooperation. On Futurist Reproduction Postulates*, tłum. A. Wilczek i J. Ziguras, „Praktyka Teoretyczna” 2019, nr 4).

W lutym 2023 roku książka została nagrodzona w konkursie Monografie Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej i rekomendowana do publikacji w serii Monografie FNP w Wydawnictwie Uniwersytetu Mikołaja Kopernika. 9 kwietnia 2024 roku na Wydziale Humanistycznym UŚ miała miejsce dyskusja wokół książki, w której wzięłam udział wraz z prof. dr hab. Aliną Świeściak oraz dr hab. prof. UŚ Anną Kałużą. W czerwcu 2024 roku książka została nominowana do Nagrody Literackiej Gdynia w kategorii Esej (19. Nagroda Literacka Gdynia, za rok 2023).

Oprócz wskazanej monografii efektem prowadzonych przeze mnie badań nad futurystyczną awangardą stały się również artykuły naukowe powiązane tematycznie z problematyką poruszaną w książce. Kontynuację rozważań zawartych w części drugiej monografii, łączących doświadczenie neofuturów z sytuacją „obcych”, stanowi oparty na materiałach pochodzących z Archiwum Sternów artykuł poświęcony biograficznemu i autobiograficznemu eksperymentom Anatola Sterna, podejmującego własne badania nad pochodzeniem Guillaume Apollinaire’a (*Awangarda naprawdę! Biograficzne eksperymenty Sterna z Apollinaire’em*. „Forum Poetyki” 2023, nr 33-34). Czerpiąc z teoretycznych ujęć *life writing* i odwołując się do figur marańskich, analizuję teksty zawarte w *Domu Apollinaire’a* Sterna jako takie, które – zwłaszcza w świetle komentarzy pochodzących z niepublikowanego pamiętnika Alicji Stern – ujawniają swój „kryptoautobiograficzny” charakter.

Przygotowując monografię, prowadziłam jednocześnie badania nad futuryzmem i awangardą w perspektywie biopolityki oraz zagadnień płci. Zagadnienia, które stały się

przedmiotem trzeciej części książki rozwijałam także w innych artykułach, poświęconych futurystycznym modelom męskości i biopolitycznym dyrektywom (*Kogo zjedzą dzikie drapieżniki? Futurystyczna męskość, dyspozycje biopolityki i predyspozycje sztuki*. W: *Biopolityka męskości*. Red. T. Kaliściak, W. Śmieja. Wydawnictwo IBL PAN. Warszawa 2020). Podejmowałam również problem konstruktów i relacji płci, konfrontując treści zawarte w manifestach z obrazami płci w tekstach literackich, komplikującymi tezy dotyczące charakteru futurystycznych przedstawień (*Awangarda płodna i bezpłodna*. „Zagadnienia Rodzajów Literackich” 2018, z. 2).

Dostrzegając w zagadnieniach płci perspektywę niemal nieobecna w badaniach nad polską awangardą historyczną, podjęłam się organizacji (wraz z dr hab. prof. UŚ A. Kałużą oraz dr hab. K. Szopą) Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Płeć awangardy”, której efektem było wydanie monografii zbiorowej (*Płeć awangardy*. Red. A. Kałuża, M. Baron-Milian, K. Szopa. Wydawnictwo UŚ. Katowice 2019), stanowiącej pierwszą publikację książkową na ten temat w badaniach nad historią polskiej awangardy i neoawangardy. Projekt uwidoczniał także istotną lukę związaną nie tylko z badaniami nad przejawami futuryzmu wśród kobiet autorek, ale także nad kobiecą recepcją futuryzmu. W nawiązaniu do tych rozpoznań rozpoczęłam badania o charakterze komparatystycznym, które mają na celu analizę wystąpień europejskich futurystek i usytuowanie w ich kontekście relatywnie nielicznych inspiracji futurystycznych wśród polskich pisarek, a także analizę krytycznej recepcji futurystycznej awangardy w pisarstwie kobiet. Efektem badań stały się dwa podejmujące wskazane zagadnienia artykuły, które oczekują na druk. W pierwszym z nich wskazuję na różne funkcje, jakie w tekstach włoskich futurystów oraz odpowiedziach na nie udzielonych przez futurystki pełnią figury milczenia i ciszy (*Milczenie – antytradycja futurystyczna*. „Teksty Drugie” 2024, nr 5; w druku). W drugim z artykułów dokonuję analizy i interpretacji opowiadania Alicji Stern *Ciała się oddalają*, odczytując je jako feministyczną parodię futurystycznej poetyki („*Wzorowa stenotypistka z domu eksportowego bawełny i wyrobów bawełnianych*”. *Włókna pisane w prozie Alicji Stern*. „Forum Poetyki” 2024, nr 2; w druku).

Moje naukowe zainteresowanie awangardą historyczną poprzedzały badania nad twórczością Aleksandra Wata, w których koncentrowałam się przede wszystkim na dwóch problemach: awangardowych oddziaływań w tekstach pisarza pochodzących z okresu powojennego oraz związków literatury i ekonomii w całej twórczości autora *Ciemnego świecidła*. W odniesieniu do pierwszego problemu stawiałam tezę o intensywnym oddziaływaniu tradycji awangardowej i eksperymentalnej w późnej twórczości Wata, a badania nad tematem prowadziłam m.in. w ramach grantu pod kierunkiem prof. dr hab. Joanny Orskiej. Ich wyniki zawarłam w artykule powstałym jako efekt realizacji projektu

(*Wat ex post. W: Nauka chodzenia. T. 2. Teksty programowe późnej awangardy.* Red. W. Browarny, P. Mackiewicz, J. Orska. Wydawnictwo UJ. Kraków 2019). Temat ten podejmowałam również w analizach nowej edycji *Dziennika bez samogłosek* (oprac. M. Kmieciak), proponując jego lekturę jako tekstu eksperymentalnego, w którym językowa „miazga” bez samogłosek zbliża się m.in. do eksperymentów dadaistycznych (*Pół głosem, pół pismem: wokół nowej edycji „Dziennika bez samogłosek” Aleksandra Wata.* „Pamiętnik Literacki” 2019, z. 1).

Badania skoncentrowane na drugim ze wskazanych problemów, dotyczącym – w dużej mierze nieobecnych wcześniej w refleksji nad twórczością Wata – związków literatury i ekonomii oraz „ekonomicznych figur wyobraźni” autora *Buchalterii*, rozpoczęłam podczas prac nad rozprawą doktorską i kontynuowałam także po jej ukończeniu. Badania te miały charakter interdyscyplinarny, czerpiąc z języków i narzędzi właściwych kilku dyscyplinom: literaturoznawstwa, ekonomii i teorii mediów. Efektem prac stała się monografia naukowa, stanowiąca uzupełnioną wersję rozprawy doktorskiej, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Danuty Opackiej-Walasek, pt. *Wat plus Vat. Związki literatury i ekonomii w twórczości Aleksandra Wata* (Uniwersytet Śląski, Oficyna WW. Katowice 2015). Trzy części pracy odpowiadały trzem najważniejszym celom badań. W pierwszej części książki koncentrowałam się na analizie literackiego obrazu zjawisk ekonomicznych oraz artykułowanego w tekstach Wata indywidualnego i zbiorowego doświadczenia o charakterze ekonomicznym. Ukazywałam zarazem różne sposoby opisu literackich obserwacji pieniądza oraz możliwe formy ekonomicznej „wiedzy literatury”, w perspektywie jej funkcji poznawczej. W drugiej części książki stawiałam tezę dotyczącą istotnych w twórczości Wata miejsc przecinania się języka religijnego i ekonomicznego, której starałam się dowieść analizując poetyckie figury ojca, buchalterii i rachunku sumienia, wiary i wiarygodności, daru i długu, winy i ofiary. Trzecią część pracy poświęciłam zagadnieniu wymiany, łączącej wszystkie systemy symboliczne, a pełniącej w twórczości Wata istotną rolę. W kolejnych interpretacjach pokazywałam, w jaki sposób Wat tematyzuje wymianę rzeczywistości na znaki, a wreszcie – pragnienie włączenia w poetycką wymianę także cierpiącego ciała. Książkę zamykały refleksje nad oikologicznym i wspólnotowym wymiarem ekonomicznego myślenia autora *Buchalterii*. Proponując nowy język opisu dla twórczości Aleksandra Wata, podjęłam w książce także próbę wypracowania teoretycznego ujęcia związków literatury i ekonomii, ukazując przede wszystkim możliwe obszary „ekonomii poezji”. Praca została wyróżniona w konkursie o Nagrodę „Archiwum Emigracji” za rok 2015. Temat interdyscyplinarnych zainteresowań Wata oraz interdyscyplinarnego trybu organizacji wiedzy podejmowałam również w analizach

Notatników w opracowaniu A. Dziadka i J. Zielińskiego (*Historia niezdyscyplinowanego rozumu. O „Notatnikach” Aleksandra Wata*. „Teksty Drugie” 2017, nr 4).

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Począwszy od studiów doktoranckich swoją aktywność naukową realizowałam zarówno w Uniwersytecie Śląskim, jak i poza jednostką macierzystą, w ramach międzyuczelnianego programu stypendialnego, krajowych i zagranicznych wyjazdów badawczych, grantów, projektów naukowych realizowanych w innych ośrodkach akademickich, a także uczestnicząc w międzynarodowych i krajowych konferencjach oraz seminariach. Opis najważniejszych aktywności naukowych przedstawiam z podziałem na pięć obszarów: aktywność zagraniczną, udział w projektach grantowych, międzyuczelnianą współpracę w zakresie badań nad awangardą, międzyuczelnianą współpracę w zakresie badań interdyscyplinarnych oraz aktywność naukową w obszarze najnowszych zjawisk w literaturze i sztuce.

Zagraniczna aktywność naukowa

Ważną część moich badań nad awangardą oraz początkami polskiego futuryzmu w kontekście awangardy europejskiej stanowiły zagraniczne wyjazdy badawcze. W 2013 roku prowadziłam badania w Beinecke Rare Book and Manuscript Library, Uniwersytetu Yale w Stanach Zjednoczonych (listopad-grudzień 2013 r.), finansowane w ramach kierowanego przeze mnie grantu Narodowego Centrum Nauki (PRELUDIUM). Zgromadzone wówczas w Archiwum Aleksandra Wata materiały posłużyły mi zarówno w przygotowaniu pracy doktorskiej i opartej na niej monografii, jak i w późniejszych badaniach nad awangardowym charakterem tekstów Wata. Realizując finansowany w ramach konkursu Inicjatywy Doskonałości Badawczej (UŚ, I edycja) projekt poświęcony futurystycznej twórczości Jerzego Jankowskiego, w lipcu 2021 roku odbyłam wyjazd badawczy do Wilna, którego głównym celem były kwerendy archiwalne i biblioteczne na materiale prasowym w Litewskiej Bibliotece Narodowej Martynasa Mažvydasa oraz w Bibliotece Litewskiej Akademii Nauk im. Wróblewskich. W lipcu 2022 roku oraz w lipcu 2023 roku, realizując projekt *Awangarda mniejsza. Eksperymentalne praktyki artystyczne przedstawicieli polskiej awangardy w kontekście teorii „literatury mniejszej”*, finansowany w ramach konkursu Inicjatywy Doskonałości Badawczej (UŚ, II edycja), odbyłam dwa wyjazdy do Berlina, podczas których prowadziłam badania w bibliotece Uniwersytetu Humboldta (Universitätsbibliothek der Humboldt-Universität zu Berlin) oraz w berlińskiej Bibliotece Narodowej (Staatsbibliothek zu

Berlin). W grudniu 2023 roku odbyłam również kwerendy w kolekcji poświęconej awangardzie Biblioteki Uniwersyteckiej w Leuven (KU Leuven Bibliotheke, Belgia).

Międzynarodową aktywność naukową podejmowałam również uczestnicząc w konferencjach zagranicznych. W grudniu 2023 roku wzięłam udział w Międzynarodowej Konferencji Naukowej „DU POÈME EN PROSE AU SLAM: SUR L'ÉVOLUTION DU RÉCIT POÉTIQUE DU XIXe AU XXIe SIÈCLE” („Od poematu prozą do slamu: o ewolucji opowieści poetyckiej od XIX do XXI wieku”), zorganizowanej przez Université Libre de Bruxelles (ULB) Faculté de Lettres, Traduction et Communication (Bruksela, Belgia, 4-6.12.2023 r.), wygłaszając poświęcony poematom prozą Jankowskiego referat pt. *Tram w popszek stronicy. Narracje poetyckie Jerzego Jankowskiego* oraz przygotowując na jego podstawie publikację, która ukaże się w języku polskim i francuskim. We wrześniu 2023 roku uczestniczyłam w Międzynarodowej Konferencji Naukowej z cyklu „Bilingwizm w Europie Środkowo-Wschodniej. Literatura, język, kultura” pt. „Wilno wielokulturowe: Tradycja i nowoczesność. Literatura – język – świadectwa historii”, organizowanej przez Uniwersytet Witolda Wielkiego (Wilno, Litwa, 28-29.09.2023 r.). Podczas konferencji wygłosiłam referat pt. *Wyblakła część mapy. Jerzy Jankowski, Wilno i futurystyczne kartografie*, analizując pograniczny i mniejszościowy charakter twórczości, pochodzącego z Wilna, autora *Tramu*. Obydwa wygłoszone referaty stanowią efekt kontynuacji badań nad twórczością Jankowskiego.

W 2023 roku weszłam w skład międzynarodowej grupy badaczy awangardy, opracowującej tom *Cultural History of the Avant-Garde in East Central Europe* (sekcja *Politics and the Avant-garde*), koordynowanej przez dr Molly Pucci (Trinity College Dublin). Tom przygotowywany jest przez Wydawnictwo BRILL. W ramach projektu pracuję nad autorskim rozdziałem pt. *Toward a Minor Avant-garde. The Polish Avant-garde Politics in the Interwar Period from a Minority Perspective*, ukazującym nieopisany do tej pory, mniejszościowy charakter manifestacji artystycznych polskiej awangardy. Efektem moich badań nad współczesnym oddziaływaniem praktyk awangardowych i eksperymentalnych, ujmowanych w kontekście literatury europejskiej, jest również udział w monografii zbiorowej pt. *Literary Experiment in Central Europe in 20th and 21st Century: Media, Practices, Discourses* (red. K. Bazarnik, A. Karpowicz, J. Kornhauser, H. Sroka, P. Chorzewska). W książce znalazł się mój artykuł poświęcony cyfrowym eksperymentom poetyckim Pawła Koziola, pt. *Stalk-stanzas. The Organic Nature of Experiment*. Tom po pozytywnych recenzjach znajduje się na ostatnim etapie prac redakcyjnych w Wydawnictwie BRILL.

Udział w projektach grantowych

Byłam wykonawczynią w dwóch projektach grantowych realizowanych w międzyuczelnianych zespołach badawczych. W 2017 roku wzięłam udział w projekcie „*Nauka chodzenia*”. *Świadomość późnonowoczesna w metapoetyckich wypowiedziach przedstawicieli polskiej neoawangardy lat 60. i 70. XX wieku* pod kierownictwem prof. dr hab. Joanny Orskiej, realizowanym w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Wrocławskiego, finansowanym ze środków Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki. Efektem mojego udziału w projekcie była publikacja artykułu pt. *Wat ex post* w monografii zbiorowej *Nauka chodzenia. T. 2. Teksty programowe późnej awangardy*, pod red. W. Browarnego, P. Mackiewicza i J. Orskiej (seria *Awangarda/rewizje*, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2019).

W latach 2013-2016 uczestniczyłam w roli wykonawczynie w projekcie *Historyczny słownik terminów literackich. Źródła i przemiany wybranych pojęć*, kierowanym przez prof. dr hab. Aleksandra Nawareckiego. Projekt realizowany był w międzyuczelnianym zespole badaczy, a sfinansowany został ze środków Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki. Podczas mojej pracy w projekcie brałam udział w cyklicznych seminariach i opracowałam trzy hasła, *Adres*, *Aporia* oraz *Enumeracja*, które stały się częścią wieloautorskiej publikacji słownikowej: *Ilustrowany słownik terminów literackich: historia, anegdota, etymologia*, red. Z. Kadłubek, B. Mytych-Forajter i A. Nawarecki (Słowo/obraz Terytoria, Gdańsk 2018).

W latach 2012-2015 kierowałam indywidualnym projektem badawczym finansowanym przez Narodowe Centrum Nauki (PRELUDIUM) pt. *Studium związków literatury i ekonomii w twórczości Aleksandra Wata*. Opiekę nad projektem pełniła prof. dr hab. Danuta Opacka-Walasek. W ramach projektu podjęłam interdyscyplinarne badania nad twórczością pisarza w perspektywie ekonomicznej. Głównym efektem realizacji projektu była wspomniana monografia autorska *Wat plus Vat. Związki literatury i ekonomii w twórczości Aleksandra Wata* (Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, Oficyna WW, Katowice 2015).

Międzyuczelniana aktywność w obszarze badań nad awangardą i eksperymentem

Prowadzone przeze mnie badania nad awangardą od początku podejmowane były w szerokiej współpracy z międzyuczelnianą siecią badaczy zjawisk awangardowych i eksperymentalnych w literaturze i sztuce. Od 2019 roku brałam aktywny udział w ogólnopolskich projektach inicjowanych przez Ośrodek Badań nad Awangardą Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, a od 2022 roku jestem współpracowniczką Ośrodka.

W 2019 roku uczestniczyłam w projekcie *3xP. Polityczne konteksty awangardy*, w ramach którego wzięłam udział w dwóch konferencjach naukowych, podczas których

wyłosiłam referaty na temat biopolitycznych aspektów futuryzmu (*Komplikując życie. Biopolityki futuryzmu. Ogólnopolska Konferencja Naukowa 3xP. Polityczne konteksty awangardy. Polityczność/Awangarda*. Kraków, 17-18.05.2019; „*Miasto – fabryka ludzi*”. *Biopolityczne metropolie futurystów. Ogólnopolska Konferencja Naukowa „3xP. Polityczne konteksty awangardy. Polityki/Awangardy”*, Warszawa, 24-25.10.2019 r.).

W latach 2022-24 wzięłam udział w wieloczęściowym, międzyuczelnianym projekcie *100 lat „ZWROTNICY”*, którego punktem wyjścia była rocznica powstania „Zwrotnicy” Tadeusza Peipera. Projekt realizowany był we współpracy badaczy awangardy z sześciu ośrodków akademickich: Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Wrocławskiego, Instytutu Badań Literackich PAN, Uniwersytetu im. M. Skłodowskiej-Curie w Lublinie oraz Uniwersytetu Śląskiego. W ramach projektu wzięłam udział w trzech konferencjach naukowych, podczas których wyłosiłam referaty (*Impuls „Zwrotnicy”. Sytuacja czasopisma awangardowego*. Konferencja Naukowa „W Peiperowni – 100 lat „Zwrotnicy” Tadeusza Peipera”. Kraków, 8.03.2024 r.; „*Wzorowa stenotypistka z domu eksportowego bawełny i wyrobów bawełnianych*”. *Włókna pisane w prozie Alicji Stern*. Ogólnopolska Konferencja Naukowa „3xW: Włókna – Wątki – Węzły (neo)awangardy”, Łódź, 28-29.06.2023 r.; *Jak umiera futurysta? Kardiologie Jerzego Jankowskiego*. Konferencja Naukowa „Paliwa awangardy”. Katowice, 24-25.11.2022 r.), dwóch naukowych panelach dyskusyjnych (*Konstelacje awangardy*, Lublin, 16.06.2023 r.; *Archiwalne złoza awangardy. Potencjał odkrywcy i wydobywcy*, Katowice, 26.11.2022 r.), przygotowałam autorskie artykuły (złożone do druku) oraz współorganizowałam *Dni Awangardy* w Katowicach, w ramach których odbyła się konferencja naukowa *Paliwa awangardy* (szczegółowe informacje na ten temat zamieszczam w części poświęconej osiągnięciom organizacyjnym).

Wyniki prowadzonych przeze mnie badań nad twórczością polskich i europejskich futurystów i futurystek oraz źródłami z obszaru *life writing*, ze szczególnym uwzględnieniem badań nad nieznanymi szerzej materiałami archiwalnymi, prezentowałam również podczas innych ogólnopolskich i międzynarodowych konferencji naukowych, m.in. Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Life writing awangard” (tytuł wystąpienia: *F24. Tajemnicza formuła futuryzmu*, Warszawa, 28-30.09.2022 r.), Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Narracje o tworzeniu – opowieści artystów. W stronę historii historii tworzenia” (tytuł wystąpienia: *Kolektywy Anatola Sterna*, Kraków, 24-26.10.2022 r.), VIII Międzynarodowej Konferencji Naukowej „Literatura Polska w świecie. Polska literatura non fiction – perspektywa nadawcy i odbiorcy” (tytuł wystąpienia: *Awangarda naprawdę! Biograficzne eksperymenty Sterna z Apollinaire’em i Wichy z Malewiczem*, konferencja online, 17-18.11.2022 r.), podczas Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Chorobopisanie. Narracje maladyczne w literaturze

i kulturze” (tytuł wystąpienia: „*Szlachetne, ś.p. zwięzę*”. Pszemiana Jerzego Jankowskiego i choroba futurysty, Kraków, 24-26.05.2023 r.), a także podczas Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Milczenie awangardowe” (tytuł wystąpienia: *Milczenie – „antytradycja futurystyczna*”, Poznań, 20-21.11.2023 r.).

Wnioski płynące z prac badawczych poświęconych biopolitycznym wymiarom futuryzmu i praktyk awangardowych prezentowałam podczas dwóch wspomnianych powyżej konferencji w ramach projektu *3xP. Polityczne konteksty awangardy*, a także w czasie innych wydarzeń: Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Nowe/stare. Materializm w literaturze, sztuce, krytyce” (tytuł wystąpienia: *Reprodukcja, prokreacja i organiczność eksperymentu*, Wrocław, 7-10.12.2018 r.) oraz Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Biopolityki męskości” (tytuł wystąpienia: „*Idźcie do łóżek, aby brzuch wam urósł!*”. *Futurystyczna polityka reprodukcji*, Katowice, 19-21.09.2018).

Współredagowałam również dział Prezentacji „Śląskich Studiów Polonistycznych” poświęcony twórczości rumuńskiego surrealisty, Gherasima Luki, w którym oprócz przekładów i artykułów znalazła się także rozmowa z dr Jakubem Kornhauserem (UJ), tłumaczem prozy Luki na język polski (*Budząc wampira. Z Jakubem Kornhauserem o Gherasimie Luce, rumuńskim surrealizmie i niespełnieniu rozmawiają Marta Baron-Milian i Piotr Bogalecki*. „Śląskie Studia Polonistyczne” 2021, nr 1).

Na zaproszenie Pracowni Poetyki Historycznej Instytutu Badań Literackich PAN w Warszawie wzięłam udział w spotkaniu, podczas którego przedmiotem dyskusji był mój artykuł pt. „*Wzorowa stenotypistka z domu eksportowego bawełny i wyrobów bawełnianych*”. *Włókna pisane w prozie Alicji Stern* (Warszawa, 22.05.2024 r.).

Międzyuczelniana aktywność w zakresie badań interdyscyplinarnych

W latach 2011-2015 byłam stypendystką Międzyuczelnianego Programu Interdyscyplinarnych Studiów Doktoranckich Akademii „Artes Liberales”, biorąc udział w różnych formach aktywności naukowej (konferencje naukowe, seminaria, publikacje) na uniwersytetach stowarzyszonych w programie (UW, UJ, UAM, UŚ, UMK, KUL, UMCS). Współpracę z Akademią „Artes Liberales” kontynuowałam również po ukończeniu Programu, uczestnicząc w interdyscyplinarnych konferencjach organizowanych na Wydziale „Artes Liberales” Uniwersytetu Warszawskiego (Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Prawda i fałsz w literaturze i sztuce”, Warszawa, 21-22.11.2018 r.), seminariach i spotkaniach, a także biorąc udział w przygotowywanych publikacjach, których tematyka wiązała się przede wszystkim z teorią i praktyką badań interdyscyplinarnych (*O zaangażowaniu i angażowaniu się*. W: *Nauczyciel akademicki – etos i warsztat*. Red. B. Bokus, E. Kosowska. Warszawa 2016;

Bezczenna nieużyteczna. Ekonomie i prawdy poezji. W: *Prawda i fałsz w nauce i sztuce.* Red. B. Bokus, E. Kosowska. Warszawa 2020; *Worthless yet Priceless. The Truths and Economics of Poetry.* W: *Truth and Falsehood in Science and the Arts.* Red. B. Bokus, E. Kosowska. Warszawa 2020). Temat badań interdyscyplinarnych podejmowałam także wygłaszając referaty na innych ogólnopolskich konferencjach i międzyuczelnianych seminariach (*Niegościnnosc dyscyplin.* Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Dyskursy gościnności”, Katowice 25-27.04.2016 r. ; *Ekonomie poezji, albo o związkach bez przyszłości.* Ogólnopolskie Seminarium Naukowe „Retoryczność Teorii IV. Między teoriami, i dalej... Retoryka interdyscyplinarności i transdziedzinowości”, Katowice, 5.12.2019 r.) oraz przygotowując na ich podstawie artykuły naukowe (*Niegościnnosc dyscyplin.* W: *Dyskursy gościnności: etyka współbycia w perspektywie późnej nowoczesności.* Red. A. Dziadek i in. Wydawnictwo IBL PAN. Warszawa 2018)

Aktywność naukowa w obszarze badań nad literaturą i sztuką współczesną

Ważnym obszarem moich zainteresowań naukowych jest również literatura i sztuka współczesna, ze szczególnym uwzględnieniem praktyk eksperymentalnych, a także literatury kobiet. Moja aktywność związana z literaturą najnowszą miała zarówno wymiar naukowy, jak i krytycznoliteracki. W obszarze prozy najnowszej tematem moich badań stała się między innymi twórczość Sylwii Chutnik, której poświęciłam artykuł *Nie mówić, nie ufać, nie odczuwać. Opór i destrukcja w Jolancie Sylwii Chutnik* („Czas Kultury” 2019, nr 1). Przed wszystkim koncentrowałam się jednak na najnowszej poezji, publikując artykuły poświęcone m.in. twórczości Tadeusza Sławka, wskazując m.in. na jej nawiązania do praktyk dadaistycznych (*Czcza gadanina albo próżność pisania. O Głodnych kawałkach Tadeusza Sławka.* W: *Światy poetyckie Tadeusza Sławka.* Red. M. Kisiel, E. Bartos. Katowice 2017), Genowefy Jakubowskiej-Fijałkowskiej, analizując cielesny i afektywny wymiar twórczości poetki (*Czyste ręce, brudne wiersze. O Chorobach zakaźnych Genowefy Jakubowskiej-Fijałkowskiej.* W: *Światy poetyckie Genowefy Jakubowskiej-Fijałkowskiej.* Red. J. Kisiel, K. Niesporek, Katowice 2021) czy Pawła Kozioła, dowodząc awangardowego rodowodu cyfrowych eksperymentów poety (*Stalk-stanzas. The Organic Nature of Experiment.* W: *Literary Experiment in Central Europe in 20th and 21st Century: Media, Practices, Discourses.* Red. K. Bazarnik i in. Wydawnictwo BRILL; w druku). Literatura najnowsza jest również tematem stale obecnym w moich pracach redakcyjnych w „Śląskich Studiach Polonistycznych”. Zredagowałam między innymi dział Prezentacji poświęcony poetyckim praktykom eksperymentalnym Marcina Mokrego oraz dział *Literatura jak się patrzy I i II,*

koncentrujące się na literaturze i sztuce najnowszej. W polu moich zainteresowań naukowych sytuują się także aktualne debaty oraz najnowsze projekty teoretyczne krytyczne, a wśród nich między innymi projekt Rity Felski, któremu poświęciłam artykuł naukowy zatytułowany *Wstydlive pojęcia* („Forum Poetyki” 2017, nr 17; wersja anglojęzyczna artykułu: *Shamefaced Concepts*. „Forum of Poetics” 2017, no 17).

Wśród naukowych aktywności w obszarze sztuki najnowszej chciałabym także wskazać te związane z twórczością intermedialnych artystów współczesnych, szeroko nawiązujących do tradycji awangardowych, neoawangardowych i eksperymentalnych, sytuujących literaturę pomiędzy różnymi mediami i eksplorujących pogranicza sztuk. W ostatnich latach prowadziłam badania nad twórczością Ewy Zarzyckiej, performerki, rysowniczkii, artystki wizualnej. Działania artystyczne Zarzyckiej badałam w kontekście awangardowych wpływów oraz jako wyzyskujące performatywny i wizualny wymiar literatury. We współpracy z dr hab. prof. UMCS A. Wójtowiczem zredagowałam poświęcony Zarzyckiej dział Prezentacji „Śląskich Studiów Polonistycznych” (2022, nr 2) oraz przeprowadziłam z artystką rozmowę, opublikowaną w tym samym numerze (*Punkty wyjścia. Z Ewą Zarzycką o sztuce performansu, rysunkach i tekstach rozmawiają Marta Baron-Milian i Aleksander Wójtowicz*). Wyniki własnych badań zebrałam w artykule naukowym *O-mówienie. Siedem okrążeń wokół Ewy Zarzyckiej*, opublikowanym w czasopiśmie „Autobiografia. Literatura. Kultura. Media” 2022, nr 2, w numerze zatytułowanym *Audiobiografie*.

Od początku 2024 roku uczestniczę w projekcie *Archiwa Zachary*, którego celem jest opracowanie i upowszechnienie dorobku Jerzego Zachary, intermedialnego twórcy, malarza, poety i prozaika, również szeroko wyzyskującego tradycje awangardowe. W dniach 28-29.05.2024 r. w Łodzi wzięłam udział w seminarium naukowym rozpoczynającym prace badawcze w archiwach prywatnych twórcy. Projekt realizowany jest w interdyscyplinarnym, międzyuczelnianym zespole badaczy.

W 2014 roku, przed uzyskaniem tytułu doktora, opublikowałam książkę autorską poświęconą Jerzemu Ficowskiemu, pt. *Grzebanie grzebania. Archeolog i grabarz w twórczości Jerzego Ficowskiego* (Wydawnictwo UŚ, Katowice 2014). Przedmiotem moich analiz były figury „archeologa” i „grabarza”, które interpretowałam jako istotne dla poetyckiej wyobraźni Jerzego Ficowskiego figury pamięci. Książka stanowiła poszerzoną i zmienioną wersję rozprawy magisterskiej, napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Aleksandra Nawareckiego, nagrodzonej w Konkursie im. Czesława Zgorzelskiego (nagroda II stopnia) w 2011 roku.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

Informacja o osiągnięciach dydaktycznych

Począwszy od roku akademickiego 2012/13 prowadzę zajęcia dydaktyczne na Uniwersytecie Śląskim na kierunkach: filologia polska, sztuka pisania (od roku 2015/16), twórcze pisanie i marketing wydawniczy (od roku 2021/22), a także w Szkole Doktorskiej UŚ (od roku 2021). Prowadziłam również konwersatoria na kierunku komunikacja promocyjna i kryzysowa oraz zajęcia i warsztaty dla międzynarodowych grup studenckich w Szkole Języka i Kultury Polskiej UŚ (w j. polskim i angielskim). Do prowadzonych przeze mnie zajęć należały przedmioty historycznoliterackie, teoretycznoliterackie, dotyczące analizy i interpretacji tekstu, poświęcone literaturze najnowszej i krytyce literackiej, a także warsztaty pisarskie. Szczególnie istotne są dla mnie autorskie cykle zajęć, związanych z moimi badawczymi zainteresowaniami awangardą i eksperymentem artystycznym (Eksperyment literacki; Awangardy, eksperymenty i rewolucje w sztuce; Awangarda między autonomią i zaangażowaniem), a także związkami literatury i ekonomii (Pisarz i ekonomia). Byłam promotorką 22 prac licencjackich na kierunkach filologia polska i sztuka pisania oraz recenzentką 11 prac licencjackich i magisterskich.

W roku akademickim 2020/21 wzięłam udział w pracach nad stworzeniem programu nowego kierunku studiów – twórcze pisanie i marketing wydawniczy (studia II stopnia) oraz w pracach zespołu opracowującego moduły i kartę kierunku. W roku 2021/22 uczestniczyłam w pracach nad zmianą programu specjalności dziennikarskiej na kierunku filologia polska. Od 2016 roku pełnię funkcję opiekunki specjalności dziennikarskiej oraz opiekunki praktyk specjalnościowych dla specjalności dziennikarskiej na kierunku filologia polska.

Ważną częścią praktyki dydaktycznej jest dla mnie indywidualna praca ze studentami w formie tutoringowej. Pełnię funkcję tutora naukowego, współpracując z osobami studiującymi w ramach Indywidualnych Studiów Międzyobszarowych UŚ (łącznie 12 semestralnych cykli tutorskich w latach 2019-2024). Podejmowałam się także opieki tutorskiej w ramach prowadzonych przez UŚ programów, takich jak „Uniwersytet Najlepszych” (2019/20) oraz „Uniwersytet Humanistów w Uniwersytecie Śląskim – Uniwersytet Młodych Naukowców” (w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2021/22).

W ostatnich latach istotny obszar mojej aktywności dydaktycznej stanowi również praca z doktorantami. Od 2021 roku prowadzę zajęcia w Szkole Doktorskiej UŚ, poświęcone przygotowaniu tekstu naukowego i krytycznej analizie tekstu (2021/22, 2022/23, 2023/24). Podejmowałam także indywidualną pracę z doktorantami w ramach cykli tutoringu eksperckiego (2021/22, 2022/23). Jestem promotorką pomocniczą rozprawy doktorskiej Pani Kingi Wyskiel, przygotowywanej pod kierunkiem dr hab. Aleksandra Wójtowicza na UMCS w Lublinie. Pełniłam także funkcję opiekunki stażu doktorskiego, który doktorantka odbyła w Szkole Doktorskiej UŚ w marcu 2024 roku.

W roku 2022/23 współprowadziłam cykl międzyuniwersyteckich autorskich zajęć „Pisz pismo! Od czasopism awangardy do awangardowych czasopism” dla studentów UŚ, UJ oraz UAM (wraz z dr I. Boruszkowską, UJ i dr K. Hoffmannem, UAM). Zajęcia miały charakter dydaktycznej innowacji, w ramach której studenci trzech uczelni uczestniczyli we wspólnym konwersatorium, prowadzonym przez badaczy awangardy z trzech ośrodków akademickich.

Ważnym osiągnięciem dydaktycznym była dla mnie także współorganizacja i opieka merytoryczna nad skierowanym do studentów i doktorantów blokiem wydarzeń poświęconych literaturze awangardowej i eksperymentalnej pod nazwą „Studenckiej Jednodniówki” (Katowice, 23.11.2022 r.), stanowiącej część Dni Awangardy oraz międzyuczelnianego projektu „100 lat ZWROTNICY”. W ramach wydarzenia studenci i doktoranci UŚ wzięli udział w zajęciach naukowych i artystycznych: wykładach, warsztatach i dyskusjach. Byłam również koordynatorką (wraz z dr hab. prof. UŚ P. Bogaleckim) projektu „Czarna karta”, którego efektem stała się publikacja, nawiązująca do awangardowych tradycji krakowskiej „Zwrotnicy”. Zawierająca teksty literackie studentów i doktorantów, „Czarna karta” ukazała się w listopadzie 2022 r., a swoją premierę miała podczas Wieczoru Eksperymentu Literackiego (Katowice, 23.11.2022 r.).

Jestem opiekunką Koła Naukowego Literatury Współczesnej UŚ. Od 2023 roku prowadzę regularne spotkania koła. Najważniejszym przedsięwzięciem koła była dotychczas organizacja Studenckiego Seminarium Naukowego „Wspólnoty, społeczności, kolektywy w literaturze najnowszej” (Katowice, 4.06.2024 r.), nad którym pełniłam opiekę merytoryczną oraz prowadziłam obrady.

Pełnię także funkcję opiekunki merytorycznej studenckiego projektu Powszechna Akcja Literacka „Nowe Perspektywy”, zainicjowanego w ramach prowadzonych przeze mnie zajęć poświęconych awangardzie, zaplanowanego na lata 2024-26. Projekt obejmuje organizację spotkań literackich oraz powstanie studenckiego czasopisma literackiego i realizowany jest w paśmie Miasto-Region-Akademia, w ramach Europejskiego Miasta Nauki Katowice 2024.

Informacja o osiągnięciach organizacyjnych

W 2017 roku współorganizowałam Ogólnopolską Konferencję Naukową „Płeć awangardy”, która odbyła się w Instytucie Nauk o Literaturze Polskiej im. I. Opackiego UŚ (Katowice, 25-27.10.2017 r.). Celem konferencji było podjęcie interdyscyplinarnej refleksji nad zagadnieniem relacji płci i praktyk awangardowych w literaturze i sztuce, a także w dyskursach, w ramach których rozwijają się różne teorie awangardy i eksperymentu. Efektem konferencji stała się współredagowana przeze mnie monografia zbiorowa pt. *Płeć awangardy* (wraz z dr hab. prof. UŚ Anną Kałużą i dr hab. Katarzyną Szopą), która ukazała się nakładem Wydawnictwa UŚ w 2019 roku.

W 2022 roku współorganizowałam konferencję naukową „Paliwa awangardy” (Instytut Literaturoznawstwa, Wydział Humanistyczny UŚ we współpracy z Ośrodkiem Badań nad Awangardą UJ, 24-25.11.2022 r.). Konferencja odbyła się w ramach współorganizowanych przeze mnie Dni Awangardy jako część międzyuczelnianego projektu „100 lat ZWROTNICY” i obejmujących szereg wydarzeń naukowych, dydaktycznych i artystycznych. Konferencja poświęcona była zagadnieniom związanym z awangardą historyczną, neoawangardą oraz eksperymentem artystycznym, ujmowanymi przez pryzmat energetycznych i paliwowych metafor oraz w szerokim kontekście ekokrytycznym i ekonomicznym.

W latach 2021-2022 wchodziłam w skład Rady Naukowej Instytutu Literaturoznawstwa UŚ. Od 2019 roku jestem członkinią Komisji Historycznoliterackiej Polskiej Akademii Nauk oddział w Katowicach. W latach 2011-21 roku byłam członkinią Towarzystwa Literackiego im. Teodora Parnickiego.

Od 2017 roku jestem członkinią redakcji recenzowanego i punktowanego czasopisma „Śląskie Studia Polonistyczne”, a od 2020 roku pełnię funkcję zastępczyni redaktor naczelnej. W latach 2017-19 pełniłam funkcję redaktorki działu Omówienia i polemiki (wraz z K. Szopą). Jako redaktorka naukowa współredagowałam pięć tematycznych działów głównych czasopisma: *Zaangażowanie i rewolucje*, *Mury*, *Transmedialność archiwum*, *Literatura jak się patrzy I*, *Literatura jak się patrzy II* oraz trzy działy Prezentacji, poświęcone twórczości: Gherasima Luki, Ewy Zarzyckiej oraz Marcina Mokrego. W latach 2012-2016 byłam członkinią redakcji Kwartalnika Literackiego „FA-ART”, redagując dział krytycznoliteracki oraz recenzowany i punktowany dział szkiców naukowych (wraz z prof. dr hab. Krzysztofem Uniłowskim). W trakcie współpracy z Kwartalnikiem „FA-ART” zredagowałam łącznie sześć tematycznych, recenzowanych działów głównych (Szkice), z czego jeden z nich po uzyskaniu stopnia doktora – tematem przewodnim tego numeru był *Dług*.

Przygotowywałam recenzje artykułów naukowych dla czasopism: „Wielogłos. Pismo Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego”, „Praktyka Teoretyczna”, „Studia i Materiały Lubelskie”, „Studenckie Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego”.

W kolejnych latach angażowałam się również w organizację uczelnianych, wydziałowych i kierunkowych dni otwartych. W latach 2017-19 współorganizowałam dni otwarte polonistyki, byłam także inicjatorką i koordynatorką konkursu popularyzującego naukę o literaturze „Uniwersjada Polonistyczna” oraz konkursu krytycznoliterackiego „Punkt krytyczny”; organizowanych przez Wydział Filologiczny UŚ dla uczniów szkół ponadpodstawowych (zasięg wojewódzki). Weszłam także w skład jury w konkursie „Punkt krytyczny”. W latach 2016/2017 i 2017/18 opracowywałam i realizowałam projekt aplikacji „U-kierunkuj się”, będącej interaktywnym narzędziem skierowanym do kandydatów na studia i mającej na celu promocję oferty dydaktycznej uczelni.

Informacja o osiągnięciach popularyzujących naukę

Brałam udział w dyskusjach panelowych organizowanych podczas festiwali, konferencji oraz innych wydarzeń naukowych i kulturalnych. Podczas Festiwalu „Dni Kultury Żydowskiej Adlojada” wzięłam udział w dyskusji poświęconej twórczości Juliana Kornhausera, zatytułowanej *Poezja i pamięć* (Uniwersytet Szczeciński, Szczecin, 23.03.2017 r.). W ramach festiwalu „Dni Tranströmerowskie” uczestniczyłam w dyskusji *Najbliższe okolice: domostwo poety* (Teatr Nowy, Kraków, 22.04.2017 r.). Prowadziłam dyskusję panelową *Archiwalne złoża awangardy. Potencjał odkrywczy i wydobywczy*, towarzyszącą konferencji „Paliwa awangardy” (Wydział Humanistyczny UŚ, Katowice, 26.11.2022 r.). Tematem rozmowy były archiwa twórców awangardowych oraz zagadnienia związane z krytyką genetyczną. Podczas festiwalu „Lubelska Scena Poetycka” uczestniczyłam w dyskusji zatytułowanej *Konstelacje awangardy* (Muzeum Czechowicza, Lublin, 16.06.2023 r.), poświęconej problematyce awangardowych czasopism. W ramach Międzynarodowego Festiwalu Poezji Silesius wzięłam udział w panelu pt. *Żywe awangardy*, o futuryzmie, konstruktywizmie i surrealizmie jako punktach wyjścia do dyskusji o poezji współczesnej (Wrocławski Dom Literatury, Wrocław, 17.05.2024 r.). Uczestniczyłam także w panelach dyskusyjnych wokół monografii naukowych oraz edycji krytycznych. Wzięłam udział w dyskusjach o książkach Andrzeja Marca *Widmontologia. Teoria filozoficzna i praktyka artystyczna ponowoczesności* (Wydział Filologiczny UŚ, Katowice 11.12.2015 r.) oraz Marty Rakoczy *Władza liter. Polskie procesy modernizacyjne a awangarda* (Instytut Kultury Polskiej UW, Warszawa, 10.01.2023 r. – online). Na zaproszenie Wydawnictwa Ossolineum uczestniczyłam w rozmowie na temat nowej edycji *Mojego wieku* Aleksandra Wata,

opracowanej przez prof. dr hab. Adama Dziadka, wydanej w serii Biblioteki Narodowej (Muzeum Pana Tadeusza, Wrocław, 11.04.2024 r.).

Angażowałam się w działania popularnonaukowe w ramach Śląskiego Festiwalu Nauki – w latach 2016 i 2017 prowadziłam warsztaty poświęcone związkom literatury i sztuk wizualnych, a w roku 2019 – na temat eksperymentów artystycznych. W ramach Wirtualnych Dni Otwartych UŚ w roku 2020 przygotowałam wykład zatytułowany *Strefa eksperymentu literackiego. Krótkie oprowadzanie* (2.06.2020 r.). W ramach Dnia Otwartego WH UŚ w 2023 roku wygłosiłam wykład *Laboratorium literatury. Eksperymenty w świecie książek* (UŚ, Katowice, 20.02.2023 r.). Podczas III Śląskiego Kongresu Oświaty wygłosiłam wykład pt. *Dlaczego humanista powinien umieć liczyć? O związkach literatury i ekonomii* (UŚ, Katowice, 22.09.2015 r.), a podczas Festiwalu Edukacyjnego WOM „Nowe inspiracje” przeprowadziłam warsztaty dla nauczycieli pt. *Nuż w bżuhu. Awangarda w nieawangardowej szkole* (WOM, Katowice, 17.04.2021 r.). W ramach działań Uniwersytetu Otwartego poprowadziłam również warsztaty pt. *Niezidentyfikowany obiekt literacki. Eksperyment* (Centrum Informacji Naukowej i Biblioteka Akademicka, Katowice, 7.07.2019 r.). Od 2013 roku prowadziłam dla uczniów warsztaty i wykłady o charakterze edukacyjnym i popularyzatorskim, organizowane przez Uniwersytet Otwarty, Uniwersytet Śląski Maturzystów (warsztaty roczne i semestralne w latach 2013-2020), Uniwersytet Śląski Młodzieży (warsztaty semestralne) oraz w ramach współpracy Uniwersytetu Śląskiego ze szkołami województwa śląskiego.

Prowadziłam również zajęcia otwarte popularyzujące naukę o literaturze i spotkania literackie m.in. w ramach Śląskiego Festiwalu Nauki (spotkanie z Sylwią Chutnik, 4.12.2022 r.), Śląskich Targów Książki (spotkania z Joanną Bator, 1.10.2016 r., Sylwią Chutnik, 30.09.2016 r.) oraz wydarzeń organizowanych przez Instytut Nauk o Literaturze Polskiej UŚ (spotkanie z Grażyną Plebanek, 25.10.2019 r.). W 2015 roku zostałam zaproszona do pełnienia roli laudatorki w konkursie Śląski Wawrzyn Literacki, w ramach którego wygłosiłam wykład poświęcony powieści Sylwii Chutnik *Jolanta* (Biblioteka Śląska, Katowice, 31.03.2016 r.). Publikowałam także teksty krytycznoliterackie, poświęcone najnowszej prozie i poezji, a także recenzje i omówienia monografii naukowych m.in. na łamach Kwartalnika Literackiego „FA-art”, „Opcji” oraz Dwutygodnika Kulturalnego „artPapier” (łącznie, przed i po uzyskaniu stopnia doktora, opublikowałam 20 artykułów o charakterze recenzji).

W marcu 2024 roku na zaproszenie litewskiej telewizji publicznej LRT wzięłam udział w przygotowaniu jednego z odcinków programu telewizyjnego „Kas geresnio, kaimyne?”, poświęconego biografii i twórczości Jerzego Jankowskiego. Program został wyemitowany na antenie LRT 20.04.2024 r.

7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

Za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne otrzymywałam nagrody i wyróżnienia. W 2023 roku zostałam laureatką konkursu Monografie Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej za książkę *Neofuturzy i futuryści. Kryptohistorie polskiej awangardy*. Monografia została również nominowana do Literackiej Nagrody Gdynia za rok 2023 w kategorii „Esej”. W 2015 roku moja rozprawa doktorska pt. *Studium związków literatury i ekonomii w twórczości Aleksandra Wata* została wyróżniona w Konkursie o Nagrodę „Archiwum Emigracji” na najlepszą pracę doktorską. W 2011 roku otrzymałam Nagrodę im. Czesława Zgorzelskiego II stopnia za pracę magisterską *Grzebanie grzebania. Archeolog i grabarz w twórczości Jerzego Ficowskiego*. W 2023 roku otrzymałam Srebrną Odznakę „Za zasługi dla Uniwersytetu Śląskiego”. W roku akademicki 2021/22 za osiągnięcia dydaktyczne otrzymałam „List Gratulacyjny JM Rektora Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach dla nauczycieli/nauczycielek akademickich za doskonałą dydaktykę” w kategorii praca ze studentami i doktorantami. W 2015 roku otrzymałam Wyróżnienie Jego Magnificencji Rektora Uniwersytetu Śląskiego za działalność na rzecz społeczności akademickiej i osiągnięcia naukowe.

(podpis wnioskodawcy)